
CONCIO XII.

THEMA: Guttur illius suavissimum,
et totus desiderabilis.

(Cant. cant. V, 16).

IDEA CONCIONIS

PROP. Cor Iesu appetendum, quia est bonitate plenum.

DIVISIO. I. Est optimum omnium cordium: II. Est optimum omnibus:
III. Est optimum in omnibus.

PARS I. Est Cor optimum omnium quia: *a)* omnia corda bonitate superat:
b) omnia a cordibus alienis patienter sustinet; *c)* omnia sua caeteris
cordibus largitur.

PARS II. Est optimum omnibus: *a)* peccatoribus, quos quaerit; *b)* iustis,
quos impellit; *c)* sanctis, quos laetificat.

PARS III. Est optimum in omnibus circumstantiis: *a)* temporis; *b)* loci;
c) et modi.

Exordium. Quia secundum Philosophum « bonum est quod omnia appetunt » (1) bonitas est rerum conditio, quae reddit eas desiderabiles. Quia vero unumquodque desideratur secundum quod est perfectum, tanto maius erit desiderium alicuius rei, quanto perfectior est. Nunc autem cum nulla sit inter res creatas visibiles et invisibiles, quae perfectionem divinam possit adaequare, nec ei comparari, nulla, ut Deus, appetibilis est.

Ad quod sciendum est bonitatem infinitam Dei ex tribus consistere. Primo, quod habet in se quidquid perfectionis invenitur, et excogitari potest in creaturis disseminatum, ita

(1) In 1° *Ethic.*

ut nullus gradus bonitatis insit eis aut excogitari possit qui non sit in Deo, sed modo excellentissimo. Secundo, quod has infinitas perfectiones a nullo alio habet; est enim Deus ens a se; neque habet hanc bonitatem adiunctam; quia quidquid in Deo est, Deus est; ideoque tam Deus, quam sanctus ac bonus est, quin umquam possit haec bonitas ab eo removeri. Tertio, quod tantum excedit bonitas divina bonitatem creaturarum, ut nulla in comparatione illius bona dici valeat, ut ait ipse Christus: « Quid me interrogas de bono? Unus est bonus: Deus » (1). Ergo est Deus super omnia appetendus. Nunc autem cum bonitatis et perfectionis divinae sit receptaculum Cor Iesu, en ratio appetibilitatis eius. Qua de causa hanc statuo propositionem.

Propositio. *Cor Iesu appetendum, quia est bonitate plenum.*

Quaerentes filiae Ierusalem ab sponsa: « Qualis est dilectus tuus ex dilecto, o pulcherrima mulierum? qualis est dilectus tuus ex dilecto, quia sic adiurasti nos? » respondit: « Dilectus meus candidus et rubicundus, electus ex millibus. Caput eius aurum optimum. Comae eius sicut elatae palmarum, nigrae quasi corvus. Oculi eius sicut columbae super rivulos aquarum, quae lacte sunt lotae, et resident iuxta fluentia plenissima. Genae illius sicut areolae aromatum consitae a pigmentariis. Labia eius lilia distillantia myrrham primam. Manus illius tornatiles, aureae, plenae hyacinthis. Venter eius eburneus, distinctus saphiris. Crura illius columnae marmoreae, quae fundatae sunt super bases aureas. Species eius ut Libani, electus ut cedri. Guttur illius suavissimum, et totus desiderabilis: talis est dilectus meus, et ipse est amicus meus, filiae Ierusalem » (2). Totus desiderabilis, id est amabilis, appetibilis totus, seu totaliter, quia perfectus, quia bonus non quocumque modo, sed plene ac perfecte. Et hoc modo Cor Iesu est bonitate plenum.

(1) MATTH. XIX, 17.

(2) Cant. cant. V, 9.

Divisio. Est enim: I. *Optimum omnium*; II. *Optimum omnibus*; III. *Optimum in omnibus*.

PARS I. — EST OPTIMUM OMNIUM.

Est optimum omnium, seu appetibilissimum inter corda, ex hoc ipso quod est cor divinum. Unde ipsa ratio summae appetibilitatis qua dignus est Deus propter summam eius perfectionem, militat loquendo de Corde Iesu. Sed claritatis gratia hanc bonitatem in se consideratam, triplici via percurramus. Est enim optimum cordium:

a) quia omnia superat bonitate. Abs dubio semper fuerunt aliqua corda bona, et etiam optima secundum quid, et Deus in eis sibi bene complacuit, sicut de S. Gertrude, de S. Rosa Limana, deque aliis legimus et de David praesertim, de quo ait Samuel; « quaesivit Dominus virum iuxta cor suum » (1). Tamen simpliciter est optimum Cor Iesu quod caetera omnia superat. Primo quia Cor hoc symbolice, personam divinam significat, pro eaque sumitur: et uti tale bonitas eius, ut superius dixi praecipue has tres habet condiciones: primo; continet in se quidquid bonitatis est, aut excogitari potest in creaturis, sed excellentissimo et incomprehensibili modo: secundo; habet hanc bonitatem a nemine sed a seipso, et non adiunctam, sed essentialiter: tertio; tam perexcellens est haec bonitas sacratissimi Cordis, ut nullum Cor possit dici bonum in comparatione illius. Insuper, si Cor Iesu sumatur pro tota anima, omnia etiam superat bonitate; nam nulla est inter creatas substantias sive humanas, sive angelicas, quae perfectionem eius nec a longe adaequet, ita ut bona nulla sit sicut anima Christi, nec per consequens appetibilis. Tertio; si Cor Iesu consideratur in quantum est pars corporis, ex quo vita fluxit in omnia membra et per hoc est velut synopsis perfectionis eius omnimodae, superat etiam bonitate omnia corda; corpus enim Christi in ratione carnis, fuit de-

(1) I Reg. XIII, 14.

sideratissimis dotibus ornatum, immune ab omni particulari defectu, sed e contra pulcherrimum, speciosissimum admirabili forma praeditum, ut describit sponsa: « Dilectus meus candidus et rubicundus » etc.

b) Deinde est optimum cordium, quia omnia sustinet. Aliorum enim cordium sustinet tepiditatem, clamans a sacrario amoris sui; « Filii hominum, usquequo gravi corde? ut quid diligitis vanitatem et quaeritis mendacium? » (1) Et quia ignis, quem venit mittere in terram, et vult vehementer accendi, non adurit, non inflammat, quinimo neque calefacit, quamvis sit tantus, corda misera redemptorum a se, contristatum cum propheta clamat: « Usquequo videbo fugientem, audiam vocem buccinae? Quia stultus populus meus me non cognovit; filii insipientes sunt et vecordes » (2). Aliorum vero sustinet horribilia scelera in maiestatem bonitatemque suam consulto patrata, ut sanctissimi corporis sui profanatio, templorum devastatio, ministrorum cruenta percussio, monialium ex aedibus eiectio, ordinum religiosorum exulatio, contra Ecclesiam eiusque visibile caput bellum hostile conflatum, innumeraque alia sacrilegia, de quibus condolens, exclamat: « Filios enutrivi et exaltavi; ipsi autem spreverunt me. Cognovit bos possessorem suum et asinus praesepe Domini sui; Israel autem me non cognovit, et populus meus non intellexit » (3).

c) Tandem est omnium optimum, quia omnia sua largitur. Nam corpus et sanguinem suum dedit in cibum et potum: « accipite et comedite; hoc est corpus meum »: animam in exemplum; nam virtutibus omnibus ornatum se nobis proponit imitandum: « exemplum enim dedi vobis ut quemadmodum ego feci, ita et vos faciatis » (4). Divinitatem in adiutorium: « venite ad me omnes, qui laboratis et onerati estis, et ego reficiam vos » (5). Et tandem infinita divinitatis bona,

(1) *Psalm.* IV, 3.

(2) *IEREM.* IV, 21.

(3) *ISAI.* I, 2.

(4) *IOAN.* XIII, 15.

(5) *MATTH.* XI, 28.

et adorabilissimae virtutes animae, et inaestimabile, sui corporis donum, totum simul hisce ultimis temporibus praebet sub sacratissimi Cordis sui emblemate, ut sub uno symbolo, totum velut in compendio appetamus, et redamemus.

PARS II. — EST OPTIMUM OMNIBUS.

Hucusque bonitatem Cordis Iesu consideravimus in se. Gressum faciamus ad contemplationem eius quoad nos, inter quos non distinguit; nam non est distinctio apud Deum. Ideo exhibetur optimum omnibus sive peccatoribus, sive iustis, sive sanctis.

a) Est optimum peccatoribus quos quaerit. Sunt peccatores oves, quae perierunt ex domo Dei; sunt prodigi, qui dissipaverunt omnem substantiam cum meretricibus; sunt filii, qui patrem despexerunt, ab eo se elongaverunt, et in eum arma verterunt. Sunt filii vecordes et scelesti, rebelles et ingrati; sed tamen filii. Ideo Cor Iesu, quod venit quaerere et salvum facere quod perierat, quod missum fuit ad oves, quae perierunt domus Israel, peccatores quaerit et advocat. Hoc est velut cibus eius; hoc est munus eius praecipuum: « non enim misit Deus Filium suum, ut iudicet mundum, sed ut salvetur mundus per ipsum » (1). Et multifariam multisque modis vocat. Quosdam namque per exhortationes et lacrymas proximorum, sicut D. Augustinum pro quo in assiduis ad Deum orationibus mater eius lacrymas effundebat, hortans ut ad Episcopum Ambrosium se conferret: quosdam autem per infortunium subito adveniens, sicut S. Margaritam de Cortona, quae cum amasium ab hostibus foede transfossum indicio canis in fovea sub strue lignorum tumultum inopina reperisset, illico facta est manus Domini super eam: quosdam vero aliter, sicut Petrum quem Dominus conversus respexit, sicut Magdalenam quam, efficaci gratiae motione, a vita pessima revocavit.

(1) *IOAN.* III, 17.

b) Iustus commendatur ut magis iustificetur: « Et qui iustus est iustificetur adhuc: et sanctus sanctificetur adhuc » (1). Ad sanctitatis culmen impellit Cor Iesu omnes iustos, verbo docens, exemplo operans, gratia allevans, et quasi eos manu ducens, factum comes omnium. Hoc significavit quando assumpsit Petrum et Iacobum et Ioannem, et duxit eos in montem excelsum seorsum, et transfiguratus est ante eos. Non omnes apostolos adhibet testes gloriae suae, sicut non omnes iustos eligit ad perfectionem vitae. Attamen (ad cuiuscumque sanctitatis gradum eligantur) impellit, et gratia sua eos roborat, ut in Ecclesia impleatur quod dicit de coelo: « In domo Patris mei mansiones multae sunt » (2).

c) Tertio est Cor Iesu optimum omnibus quia dulcissimum et gratissimum et amabilissimum sanctis quos laetificat. Praetereamus internas animi consolationes, mirabiles extases, incendia ardentissima a corde exeuntia et vultum mirabiliter inflammantia, quibus aliisque donis sanctos remunerare consuevit, ut mentem convertamus v. g. ad S. Laurentium Iustinianum, qui cum aliquando nocte Dominicae Nativitatis sacrum faceret, Christum Iesum sub pulcherrimi infantis specie videre promeruit: ad S. Nicolaum Tolentinum, qui sex ante obitum mensibus, singulis noctibus angelicum concentum audivit: S. Stanislaum Kostka qui angelorum pane bis ab Angelis refectus fuit: S. Rosam Limanam, vocatam a Christo sponsam suam: S. Franciscum Assisiatum, sacris stigmatibus decoratum: S. Theresiam, ignito saculo corde confixam: S. Catarinam de Riccis, annulo desponsationis praesignatam, et ad plurimos alios qui adduci possent, quos ego gratia brevitate omitto. Vera cecinit dicens David: « Gustate, et videte quoniam suavis est Dominus » (3).

(1) Apoc. XXII, 11.

(2) IOAN. XIV, 2.

(3) Psalm. XXXIII, 9.

PARS III. — EST OPTIMUM IN OMNIBUS.

Tandem est bonitate plenum, quia optimum in omnibus, sive aetatibus, sive locis, sive modis.

a) Ex quo in lucem prodimur, et lavacro generationis diluimur, in ulnas suas infantes accipiens, ad Cor suum amplexu strictissimo neccit, advocans omnes ad se: *Sinite parvulos ad me venire*. Adolescentes et viros sacramentis nutrit ac roborat. Senioribus sinum misericordiae suae aperit. Ita puerum Melitonem cum sociis martyrii, coronavit: iuvenes sanctos Pancratium, Venantium, Vitum, Eulaliam, Agnetem Aloysium caeterosque ad gaudia paradisi attraxit. Celeberrimos senes SS. Romualdum et Maurum, Antonium, Hilarionem, et Paulum in bono, longaeva firmitate firmavit.

b) Et tam bonus est Iesus, ut omnibus se praebeat et alliciat et deliciis afficiat omnes, ubicumque vitam degant. S. Ferdinandum, Ludovicum, Eduardum, Casimirum, aliosque sub tectis regis ad perfectionem promovit. S. Paulum, in eremo; S. Barbaram, in carcere; S. Rosaliam, in specu subterraneo in quo sibi et mundo emortua consepultaque Iesu Christo, ut soli Deo viveret, diu noctuque latuit; B. Margaritam Alacoque innumerasque virgines, in claustro; S. Alexium per septemdecim annos peregrinando; Ss. Ioannem de Deo et Camillum de Lellis inter amentes et infirmos, vitam degendo, et sic de caeteris.

c) Et tam bonus est Iesus, quod aequae se praebet omnibus appetendum quicumque sit eorum status, seu conditio. Quando Ioannes Baptista misit duos de discipulis suis, ut interrogarent Eum: « Tu es qui venturus es, an alium expectamus? Respondens Iesus ait illis: Euntes, renuntiate Ioanni quae audistis et vidistis. Caeci vident, surdi audiunt, mortui resurgunt, pauperes evangelizantur » (1). Quod fecit

(1) MATTH. XI, 2, et seq.

dum inter homines versabatur, operatur semper per suum sanctissimum Cor. Quodni: inde nisi ab eo hausit patientiam S. Peregrinus Latiosus cuius crus cum ex cancri morbo intumisset, atque putredine adeo esset infectum ut foetorem omnibus inferret, sic tamen absque quaerimonia semper fuit, ut cives alterum Iob appellarent?: et unde S. Francisca Romana voluntatis conformitatem, qua viri exilium, bonorum iacturam ac universae domus moerorem toleravit?: et unde S. Bibiana, constantiam qua, seipsa fortior, illibatum servavit virginitatis florem?: et unde S. Franciscus Xaverius, zelum apostolicum?: et unde S. Catharina, doctrinam coelestem: et unde S. Dominicus, ardorem divinum?: et unde S. Vincenzia Paulo, inflammata charitatem? Ubi tot divites contemptum mundi, tot puellae amorem virginitatis, tot martyres fortitudinem, tot ignari infusam scientiam, tot pontifices prudentiam, tot apostoli zelum didicerunt, nisi in Corde Iesu quod est optimum omnibus et in omnibus?

Consequentia. Ergo appetendum eodem fervore, quo David: «sivit anima mea ad Deum fortem, virum; quando veniam et apparebo ante faciem Dei?» (1) Appetendum in se, quia infinite appetibile, infinite amabile, infinite desiderabile. Appetendum propter se quia vult desiderari et gustari; propter hoc enim tantae bonitatis notitiam mundo praebuit. Appetendum tandem propter nos; nam solum appetentes huius dulcedinis participes fiunt: «Beati qui esuriunt et sitiunt iustitiam quoniam ipsi saturabuntur» (2). Infantes magna cupidine papillas capiunt; iuvenes vanitatem quaerunt: avarus insatiabili siti thesaurorum torquetur: etiam bruta animalia vitam naturaliter appetunt. Et Cor Iesu de quo dicitur, «mel et lac sub lingua tua» (3), quo nihil candidius, aut ditius; a quo omnis vita: non appetitur! Heu stultitia caeca! heu caecitas lacrymabilis!

(1) *Psalm.* XLI, 3.

(2) *MATTH.* V, 6.

(3) *Cant.* IV, 11.

Affectus. Sicut servus desiderat quietem et libertatem, quemadmodum desiderat cervus ad fontes aquarum, ita desiderat anima mea ad te, o bone Iesu. Utinam vehementissimum desiderium tui haberem sicut Apostolus, dicens: *Cupio dissolvi et esse cum Christo!* Sed qui non appeto quia bonus sim, desidero ad te quia indigens sum; ecce anima mea sicut terra sine aqua tibi. Coelestis gratiae rorem infunde. Hanc infinitam bonitatem tuam fac infideles agnoscant, peccatores desiderent, iusti degustent. Omnes ad sacri convivii mensam accedamus, divini corporis et sanguinis tui pinguedine reficiendi, te praeside, te rectore, te donante, donec dicamus: *Domine, bonum est nos hic esse.*

Deprecatio. Deus, qui sacratissimum Cor Iesu Christi Filii tui Domini nostri, fidelibus tuis summo charitatis affectu amabile reddidisti, concede propitius, sic nos illud venerari et amare in terris, ut per ipsum et cum ipso et te et ipsum amare, et a te et ab illo in aeternum amari mereamur in coelis (1).

(1) Ex Missa «Gaudeamus».

